

CAOP

Inlichtingen: Rob Dircke
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Telefoonnr.: 06 – 83 57 38 03
E-mailadres: r.dircke@caop.nl
Datum: 31-03-2023
Geen bijlage(n).
Ons kenmerk AFR/23.0255
Zaaknummer: G.1.02

Verslag van de vergadering van de werkgroep Algemene en Financiële rechtstoestand (AFR) van 14 maart 2023 van 13:00 uur tot 16.35 uur in de Baljuwzaal van het CAOP te Den Haag en via MS Teams

Aanwezig:

Van de zijde van Defensie: M. Suwout (voorzitter), M. van den Heuvel, J. Linders, M. van den Boom, C. van Drongelen, P. van Meerendonk, R. Jitbahadoer-Mangal, A. van de Vreugde, R. van Amerongen, L. de Haan, A. van Klaarbergen.

Van de zijde van de centrales: R. Schilperoort, A. Rozendal (ACOP), J. van Hulsen, E. Westermeijer (AC), S. Hop (CCOOP), T. van Leeuwen (CMHF)

Van de zijde van het secretariaat: R. Dircke, L. de Visser (CAOP).

AGENDA

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda
2. Verslag en actiepuntenlijst werkgroep AFR 24 januari 2023 (AFR/23.0119)
3. TOD
4. Vereenvoudigen innen Verkeerboetes AFR/22.0844 + 5 bijlagen)
5. Art 16 bis AMAR (AFR/23.0150)
6. Tijdelijke voorziening Turkije/Portugal (SOD/23.0112 + 1 bijlage)
7. Toelage militaire bijstand i.r.t. wijziging Politiewet (AFR/23.0034 en AFR/23.0149)
8. Reiskostenregeling (AFR/23.0096 en AFR/23.0151)

Agendapunt 1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda

De voorzitter opent de vergadering om 13:00 uur en heet iedereen welkom. Hij geeft de heer Van Meerendonk de gelegenheid zichzelf voor te stellen. De heer Van Meerendonk stelt zichzelf voor en licht toe dat hij de functie van de heer Linders overneemt.

Mededelingen

De voorzitter vraagt of er mededelingen zijn. De heer Hop geeft aan dat er vanuit zijn kant een brief is gestuurd over vergoeding paspoort. Deze brief is niet geagendeerd voor deze vergadering. De heer Hop wacht nog op een reactie op deze brief. De voorzitter geeft aan dat deze brief bij hem bekend is en dat hij deze van een reactie zal voorzien.

Vaststelling agenda

De voorzitter stelt voor de agenda vast te stellen, maar daarbij punt 3 van de agenda over de TOD niet te behandelen aangezien dit agendapunt zijns inziens daarvoor nog niet rijp is. Ook wordt er een rondvraag toegevoegd aan de agenda. Alle aanwezigen zijn het eens met dit voorstel. De agenda wordt met bovengenoemde wijzigingen vastgesteld.

Agendapunt 2. Verslag en actiepuntenlijst werkgroep AFR 24 januari 2023 (AFR/23.0119)

Verslag:

- Pagina 1: mevrouw Van den Boom geeft aan dat zij aanwezig was;
- Pagina 4: de heer Hop geeft aan dat zijn vraag over het huurplafond buitenland nog per e-mail beantwoord zou worden. De voorzitter heeft dit punt in het kader van de actielijst voorbereid en wil dat graag daar bespreken;
- Pagina 5: de voorzitter geeft aan dat in de onderste alinea een zin van hem staat welke eindigt op: “in overeenstemming is”. De vraag is: in overeenstemming met wat. Dat werd niet goed duidelijk. Hij stelt voor om van deze zin te maken: “er zal dus toch een nieuw voorstel verstuurd worden.”
- Pagina 6: de heer Hop geeft aan dat de vijfde alinea eindigt met de zin waarin hij erop wijst dat er onder zes ook nog kruisjes staan die ingevuld moeten worden. Daarnaast roept hij de werkgever op om te kijken wat in andere sectoren een gangbare compensatie is. De voorzitter heeft hierop nog gereageerd, dat mist spreker het verslag. Ook heeft de heer Hop nog aangegeven wat die gangbare compensatie is en om te kijken wat andere werkgevers doen op 1 maart van dit jaar. Dat mist de heer Hop in de verslaglegging.

Met bovenstaande wijzigingen wordt het verslag vastgesteld.

Actiepuntenlijst:

De heer Van den Heuvel licht de status van de actiepunten toe.

1. Wijzigingsvoorstel regeling dienstreizen inzake buitenlandse dienstreizen

AANHOUDEN – De heer Hop geeft aan dat volgens het vorige verslag dit punt geagendeerd zou worden. De voorzitter zegt dat dit inderdaad ook in de actiepuntenlijst staat, maar dat dit punt niet geagendeerd is. Zijn voorstel was om het mee te nemen in de bredere discussie over mobiliteit. Daar was echter niet iedereen het mee eens. De voorzitter geeft aan dat hij het niet bewust niet geagendeerd heeft. Het kan geagendeerd worden voor de volgende vergadering, maar wat hem betreft heeft dit geen prioriteit. De heer Van Hulsen geeft aan dat er afgesproken is om binnen de vergadertijd te blijven en daarom goed te kijken naar de prioritering. Van hem hoeft dit punt niet direct de volgende vergadering geagendeerd te worden, maar hier liggen wel brieven onder waar een keer wat mee moet gebeuren. Het kan niet oneindig vooruitgeschoven worden. De heer Van Leeuwen krijgt het gevoel dat de brieven die er liggen niet meer zo actueel zijn en dat dit punt vooral meegenomen moet worden in het mobiliteitsplan. Wat hem betreft kan dit bij de discussie over zakelijke mobiliteit. De heer Van Hulsen stelt voor dat de centrales het punt mee terugnemen en in de brieven kijken of hier een urgentie in zit.

pm

Als dit het geval is, dan kan dat besproken en afgedaan worden. Als dat niet het geval is, dan kan dit punt meegenomen worden in de grotere context. De heer Hop geeft aan dat het onderwerp breder is dan de mobiliteit. De voorzitter zet dit actiepunt voor nu op aanhouden en komt er via de e-mail op terug hoe hij hier feitelijk mee verder wil.

2. *Werkkostenregeling (WKR)*

AANHOUDEN – Het actiepunt werkkostenregeling staat voor Q2 2023 in de planning. De heer Schilperoort verzoekt om voor het gesprek tijdig een update van informatie te krijgen. Dit maakt de discussie makkelijker. De voorzitter geeft aan dat als de informatie geactualiseerd wordt, er ook gesproken moet worden over de vraag wat het achterliggende doel is van dit punt. De heer Schilperoort geeft aan dat dit ermee te maken heeft dat er keuzes gemaakt moeten worden over de vraag wat er onder de Werkkostenregeling gebracht wordt. Daarnaast worden er heel vaak arbeidsvoorwaardenafspraken gemaakt, zonder dat men zich daarbij realiseert dat dit gevolgen heeft voor de werkkostenregeling. De heer Hop geeft aan dat dit ook in verband staat met het agendapunt over het innen van verkeersboetes. Het is daarom belangrijk dat er over dit punt een keer gepraat wordt.

3. *Regeling vergoeding FRONTEX*

AANHOUDEN – Er is in een vorige vergadering besproken dat dit punt aangehouden wordt.

4. *Regeling vergoeding inzet bij orkanen en notice to move*

AANHOUDEN – Er is in een vorige vergadering besproken dat dit punt aangehouden wordt.

5. *Rechtspositionele aanspraak inzet Oekraïne*

AANHOUDEN – Er is in een vorige vergadering besproken dat dit punt aangehouden wordt. De heer Van den Heuvel geeft aan dat de actiepunten 3, 4 en 5 ook tot één actiepunt samengevoegd kunnen worden, aangezien het over dezelfde discussie gaat. De heer Hop ziet deze actiepunten op sommige fronten toch apart omdat er verschillende zaken benoemd worden. De voorzitter geeft aan dat de actiepunten dan apart gehouden worden.

6. *Active Endeavour & Enduring Freedom*

AANHOUDEN – Dit punt staat op aanhouden. De heer Hop geeft aan dat dit punt in het SOD is behandeld en dat toen besloten is dat dit terug moet naar de werkgroep. De voorzitter vraagt of dit voor de centrales een prioriteit is, want dan moet het punt worden geagendeerd. De heer Van Hulsen geeft aan dat dit punt startte met de constatering dat er in het verleden vergeten is bepaalde medewerkers die meegedaan hebben aan deze operaties in het vergoedings- en medailleregime te brengen. Er is toen nagegaan wat er met deze medewerkers is gebeurd. Dat beeld is helder. Waar het gaat om de medailles kan het onderwerp wat hem betreft afgedaan worden. De vraag blijft echter wat er met het vergoedingsregime voor deze medewerkers is gebeurd. Dit punt kan aangehouden worden maar wel met dien verstande dat als de discussie dan op enig moment gevoerd wordt, het punt van terugkijken verder weg ligt en medewerkers ook uit dienst of overleden kunnen zijn. Dit punt hoeft wat betreft de heer Van Hulsen niet direct de volgende vergadering geagendeerd te worden, maar er dient wel een zekere urgentie aan toegekend te worden wat hem betreft. De heer Schilperoort geeft aan dat er wat hem betreft ook een brief gestuurd kan worden namens de voorzitter waarin staat hoe het aangepakt wordt. De heer Van den Heuvel vertelt dat er is gecommuniceerd over dit onderwerp en de problematiek die het met zich meebrengt om dit op te lossen. De heer Van Hulsen geeft aan dat het medaillenvergoedingsregime bij elkaar horen. Als deze medewerkers nu nog een medaille krijgen, is te achterhalen wat voor vergoeding zij daarbij gekregen zouden hebben. Dat kost veel werk om dit te achterhalen, maar dat is wel mogelijk.

pm De voorzitter geeft aan dat hij over een aanpak na zal denken en zal later met een reactie hierop komen.

7. *Art 16 bis AMAR (terugwerkende kracht tot 01-01-2017)*
AANHOUDEN – Dit punt staat vandaag geagendeerd.

8. *Nadere tegemoetkoming kosten vertraagde inboedel a.g.v. COVID-19*
AFVOEREN - De heer Van den Heuvel geeft aan dat er een piepbrief is geschreven over dit onderwerp. Deze brief is gisteren verstuurd door het secretariaat. Als er geen commentaar is op deze brief, kan dit actiepunt wat hem betreft van de actielijst afgevoerd worden. De heer Hop reageert met de opmerking dat in de piepbrief staat dat Defensie geen verantwoordelijkheid draagt voor verscheping van inboedel. Het staat medewerkers echter niet vrij te kiezen wie hun inboedel verscheept. Wat hem betreft heeft de werkgever dan ook een bepaalde vorm van verantwoordelijkheid. De voorzitter antwoordt dat het voor deze brief niet nodig is om een uitspraak te doen over de verantwoordelijkheid van de inboedel.

9. *Inhouding belasting incidentele beloningen DCHR*
AFVOEREN - De voorzitter geeft aan dat er een brief is gestuurd aan medewerkers over de inhouding van belasting incidentele beloningen. Hij informeert of er reacties of klachten binnenkomen over deze inhouding, DCHR of de communicatie hieromtrent. De heer Schilperoort zegt geen klachten te hebben gehoord over de communicatie hierover of over een gebrek aan empathie. Wel hoort hij dat het voor sommige medewerkers lastig is belastingformulieren in te vullen. Daarbij komt naar voren dat sommige medewerkers veel moeten terugbetalen omdat er te weinig loonheffing is ingehouden. Zij begrijpen niet waarom zij moeten betalen. Er lijkt dan ook nog steeds onduidelijkheid te ontstaan hierover. De vraag is hoe dit kan. De heer Linders geeft aan dat iedereen die in het 8% tarief zit een brief heeft gekregen over de te weinig ingehouden loonheffing. De heer Rozendal vraagt of deze brief ook in het dossier staat. De heer Linders zegt toe dat na te kijken. De heer Van Leeuwen zegt hij geen bewijs nodig te hebben over de vraag of de medewerker goed geïnformeerd is. Wel lijkt het hem goed om te kijken naar de inhoud van de brief om te controleren of deze voor iedereen duidelijk is. De heer Rozendal wijst erop dat hij zijn opmerking zeker niet bedoelt vanuit controle. Dat toevoegen van de brief aan het dossier maakt echter een gesprek met deze medewerkers alleen makkelijker omdat de medewerker de brief er dan bij kan pakken. De heer Hop informeert of de medewerkers die van 40% naar 49% belasting gaan ook een brief gehad hebben. Dit lijkt niet het geval te zijn. De heer Van Hulslen kent de brief wel en vindt deze ook best ingewikkeld. De systematiek is lastig uit te leggen. Veel medewerkers zullen de brief wel gelezen hebben maar deze naast zich neergelegd hebben. Een optie is om nog eens kritisch naar de brief te kijken om te bezien of dit voor iedereen duidelijk is. De heer Schilperoort stelt voor om een rekenvoorbeeld in de brief op te nemen om wat meer duidelijkheid te geven. De heer Linders zegt dat het mogelijk is om een rekenvoorbeeld te geven, een persoonlijke berekening wordt echter lastig. De voorzitter zegt toe om de brief te delen met de centrales, zodat eenieder hier nog reactie op kan geven. Het actiepunt wordt aangepast.

10. *Huurplafonds buitenland*
AFVOEREN - De heer Van den Heuvel geeft aan dat er per e-mail is geantwoord op de vraag hoe het huurplafond buitenland is berekend. De TOS is, zoals in de vorige vergadering aangegeven, geen onderdeel van het salaris waardoor er geen aanspraak gemaakt kan worden op het huurplafond. De heer Hop vindt dit opmerkelijk aangezien de TOS niet meegenomen wordt bij het huurplafond maar wel op de werkgeversverklaring. Het is zijns inziens loon of geen loon. De TOS is ingesteld om vooruitlopend snel te kunnen implementeren. Dit behoort echter wel meegenomen te worden bij het vaststellen van het huurplafond, dat is eerder ook zo besproken. De heer Hop is dan ook verbaasd over het antwoord. Volgens de heer Van Hulslen zijn er verschillende manieren om het huurplafond vast te stellen. Hij is er echter van overtuigd dat wat voor de ene groep medewerkers gedaan wordt, negatief effect heeft op een andere groep medewerkers. De heer Van Leeuwen geeft aan dat hij vanuit zijn achterban ook signalen heeft gehad. Maar met de uitleg erbij vinden medewerkers het prima zo. Hij is het in de basis eens met de heer Hop, maar gezien de effecten die de

aanpassing met zich meebrengt wil hij dit nu niet aanpassen. Als er concrete problemen zijn, stelt hij voor maatwerk te leveren. De heer Linders licht toe dat het huurplafond op verschillende manieren vastgesteld kan worden. Als de TOS meegenomen wordt voor het huurplafond, heeft dit alleen voor medewerkers die toen in het Caribisch gebied huurden boven het huurplafond een positief effect. Het nadeel is echter dat de TOS dan ook meegenomen wordt in het vaststellen van de eigen bijdrage. Dat heeft voor medewerkers in andere landen weer een negatief effect. De heer Schilperoort geeft aan dat het vanaf januari meegenomen is in het loon en dit effect er nu sowieso is. De vraag is dan ook of er voor die zes maanden waar het om gaat nog opnieuw naar gekeken moet worden of dat het beter is om het te laten zoals het is. Wat hem betreft volgt er verder geen actie meer en wordt de situatie gelaten zoals het is. De heer Linders kan bevestigen dat de salarisverhoging per 01-01-2023 verwerkt is en dat alle medewerkers deze in februari of maart bij het salaris krijgen. De heer Hop wil twee zaken splitsen. Dit actiepunt staat wat hem betreft los van de inhouding. De inhouding van de eigen bijdrage is niet de vraag die gesteld wordt. De vraag is hoe wordt omgegaan met het vaststellen van het huurplafond. Er wordt gezegd dat deze niet wordt meegenomen omdat dit voor anderen negatieve gevolgen heeft. Dat gaat echter over de inhouding en dat is niet de vraag. Het huurplafond wordt eenmalig vastgesteld. Dan kan de TOS wel per 1 januari in het salaris zitten, maar als medewerkers dat niet hebben zitten zij de hele plaatsing op een lager huurplafond. Vooral de groepen die boven het huurplafond uitkomen, zijn niet de groepen die vaak veel financiële ruimte hebben. Spreker hoorde ook de opmerking dat als het enkelen zijn zij zich kunnen melden. Maar als op voorhand de uitkomst al duidelijk is wordt dat een lastige discussie. De heer Van Hulsen denkt dat hoe meer kaders er meegegeven worden in deze werkgroep, hoe minder BCO-buitenland de ruimte heeft om een afweging te maken. Hij stelt dan ook voor de discussie te stoppen en de medewerkers naar BCO-buitenland te verwijzen. De heer Linders geeft aan dat de TOS alleen opgenomen is op de werkgeversverklaring als medewerkers daarom vroegen, bijvoorbeeld voor het aanvragen van een hypotheek. Het is geen vast onderdeel op de werkgeversverklaring. Het huurplafond geldt niet voor de hele plaatsingsperiode. Het gaat alleen over de zes maanden dat de TOS er was. De drie salarisverhogingen die er zijn geweest zijn elke keer opnieuw berekend. Er wordt afgesproken dat het actiepunt wordt afgevoerd en dat de medewerkers die het betreft zich kunnen melden bij BCO-buitenland. Mochten zij er daar niet uitkomen dan kan dit altijd weer aan deze tafel besproken worden. De voorzitter zorgt dat de medewerkers die het betreft op de hoogte worden gebracht dat zij zich kunnen melden bij BCO-buitenland.

10. *Compensatieregeling hondengeleiders*

AFVOEREN - De heer Van den Heuvel geeft aan dat de brief is verstuurd. Het punt is nog niet geagendeerd. Het actiepunt kan van de actielijst afgevoerd worden. De heer Hop geeft aan dat het geen piepbrief is. De voorzitter bevestigt dit, het was een nieuw voorstel.

11. *Maandelijks bezoldiging reservisten*

AANHOUDEN – De heer Van den Heuvel geeft aan dat dit onderwerp momenteel bij het SOD ligt.

Agendapunt 3. TOD

Wordt doorgeschoven.

Agendapunt 4. Vereenvoudigen innen Verkeerboetes (AFR/22.0844 + 5 bijlagen)

De voorzitter geeft aan dat agendapunt 4 gaat over het vereenvoudigen van het innen van verkeersboetes. Dit gaat kort gezegd over de wens om het mandaat voor het verhalen van de verkeersboetes in eerste aanleg bij DCHR neer te leggen. Mevrouw Jitbahadoer-Mangal licht het voorstel toe. Zij vertelt dat Defensie een voorstel heeft gedaan voor een nieuw proces voor het vereenvoudigen van het innen van verkeersboetes vanaf 11 kilometer per uur en overige verkeersovertredingen met de PNOD. In het huidige proces wordt de medewerker eerst gehoord bij het ontvangen van de beschikking, waarna een besluit genomen wordt over het al dan niet verhalen van de boete op de medewerker. Er is gekozen voor het opstellen van een nieuw proces omdat het bevoegd gezag niet altijd handelt volgens de bestaande beleidsregel. Hierdoor is er onvoldoende eenheid van handelen waardoor er niet altijd sprake is van gelijke behandeling voor het defensiepersoneel. Daarnaast wordt door het niet consequent verhalen van verkeersboetes niet zorgvuldig en verantwoordelijk omgegaan met overheids gelden. Defensiemedewerkers hebben een voorbeeldfunctie voor andere weggebruikers. Door mandaten te beleggen bij DCHR kunnen verkeersboetes op eenzelfde manier verhaald worden.

DCHR ontvangt een beschikking, stuurt hiervan een kennisgeving aan medewerker en het bedrag wordt zes weken later ingehouden van het salaris. De individuele belangenafweging vindt in de fase van verlengde besluitvorming plaats, dus in de fase van de behandeling van het bezwaar. Hierdoor zal artikel 5 lid 2 van de Beleidsregel Schadeverhaal bij verkeersboetes wijzigen. De voorzitter vat samen dat wanneer DCHR een boete binnenkrijgt, het een brief schrijft aan de betreffende medewerker en deze medewerker bezwaar kan indienen als hij het niet eens is met de boete.

De heer Schilperoort geeft aan dat het zijns inziens hier gaat om het aanpassen van een proces, omdat de commandant zijn werk niet goed doet. Er is een regeling Schadeverhaal. Als het geld van verkeersboetes niet binnengehaald kan worden omdat de commandant zijn werk niet goed doet, stelt de heer Schilperoort voor de regeling Schadeverhaal toe te passen op de commandant. Hij vindt het vreemd dat nu de individuele belangenafweging wordt geschrapd, in plaats van het aangespreken van commandanten op hun nalatigheid. Er kunnen genoeg redenen worden bedacht, ook met een PNOD-auto, waarvoor de verkeersregels soms overtreden moeten worden. Zijn centrale is dan ook geen voorstander van dit voorstel. De heer Van Leeuwen vraagt waarom deze verandering alleen geldt voor PNOD. Hij begrijpt de doelstellingen van dit voorstel en heeft hier beeld bij, maar vraagt zich af hoe met dit voorstel doelstellingen 2 en 3 gerealiseerd worden. Zolang de commandanten niet opgevoed worden blijft dit probleem bestaan, in elk geval voor dienstvoertuigen. Hij vraagt hoe Defensie dit ziet. De heer Hop sluit zich aan bij wat zijn collega zegt. De heer Van Hulslen vraagt zich af hoe het mogelijk is dat er niet meer dan 13% van de verkeersboetes teruggehaald wordt. Dat geeft hem het gevoel dat er iets structureel niet op orde is. Spreker vraagt zich af of er niet eerst gekeken moet worden hoe medewerkers heropgevoed kunnen worden op dit punt voordat dergelijke maatregelen genomen worden. Hij vindt het percentage van 13% dusdanig laag dat hij zich afvraagt hoe dat mogelijk is. De heer Schilperoort geeft aan dat een andere mogelijkheid is dat die 13% precies is wat moet worden teruggehaald. Misschien maken de commandanten wel een juiste individuele belangenafweging en komen zij tot de conclusie dat zij maar in 13% van de gevallen de boete hoeven te verhalen op de medewerker. Er wordt hier een probleem gebaseerd op cijfers, niet op oorzaken. Hierdoor is niet duidelijk wat het probleem precies is. De heer Hop suggereert dat het ook kan zijn dat een groot deel van de verkeersboetes gaan over minder dan 11 km per uur.

Mevrouw Jitbahadoer-Mangal licht toe dat de 13% een percentage is van alle boetes, ook van de boetes onder de 11 km per uur. Er is gekozen voor PNOD-voertuigen, omdat de bestuurder daarvan bekend is. Van dienstvoertuigen wordt dit minder goed bijgehouden door medewerkers. Om die reden is gekozen om de implementatie eerst voor PNOD-voertuigen te doen en in een volgende fase voor andere voertuigen. De heer Van Leeuwen geeft aan dat hij dit begrijpt maar dat hij zich afvraagt hoe dan het doel, namelijk eenheid van handelen, behaald wordt. De doelen onderschrijft hij. Spreker vindt het belangrijk dat ook defensiepersoneel zich gedraagt onderweg, zij hebben een voorbeeldrol. Dit geldt helemaal voor voertuigen waaraan te zien is dat het om een defensievoertuig gaat. Daar gaat dit voorstel echter niet over. De heer van Leeuwen heeft het beeld dat het per krijgsmachtdeel of zelfs per eenheid afhankelijk is hoeveel boetes er verhaald kunnen worden. Dit kan ook duiden op de cultuur per krijgsmachtdeel of per eenheid. Hij vraagt zich dan ook af of het veranderen van het proces de oplossing voor het probleem gaat zijn en bijdraagt aan de doelen die gesteld zijn.

De heer Schilperoort geeft aan dat deze discussie waar het gaat om het registreren van zaken eerder op vergelijkbare wijze is gevoerd. Het is de verantwoordelijkheid van medewerkers om hun werk te doen. Hij vindt het raar dat een proces aangepast wordt omdat medewerkers hun werk niet doen. In het nieuwe proces wordt er zijns inziens geen goede individuele belangenafweging gemaakt. De heer Linders geeft aan dat het de vraag is of het doel niet gehaald wordt. Hij ziet dit voorstel als een eerste stap. De heer Rozendal vraagt wat er al gedaan is om de verantwoordelijke leidinggevendenden aan te spreken op dit probleem. Het is niet duidelijk in hoeverre zij een belangenafweging gemaakt hebben en spreker informeert of hier onderzoek naar is gedaan. Hij vraagt zich af of er nu op een juiste wijze uitvoering wordt gegeven aan de beleidsregel. Nu lijkt het of er gekozen wordt voor de makkelijkste weg.

Mevrouw Jitbahadoer-Mangal geeft aan dat door het mandaat te beleggen bij DCHR, de rol bij de leidinggevende wordt weggehaald en er daarmee ook geen discussie meer is over de vraag of de leidinggevende zijn werk wel goed doet. De heer Van Hulsen geeft aan dat zijn doel anders is dan het doel van mevrouw Jitbahadoer-Mangal. Haar doel is te zorgen dat zoveel mogelijk boetes geïnd worden, zijn doel is te zorgen dat er een individuele belangenafweging door de commandant plaatsvindt. Mevrouw Jitbahadoer-Mangal antwoordt dat er, wanneer zij privé een boete rijdt, ook niet eerst een individuele belangenafweging plaatsvindt. Dan heeft zij ook enkel de mogelijkheid achteraf bezwaar in te dienen. De heer Van Hulsen vindt deze vergelijking niet opgaan aangezien binnen Defensie de regeling Schadeverhaal van toepassing is. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat de verkeersovertreding in eerste instantie rechtmatig is, tenzij het tegendeel bewezen wordt. De heer Rozendaal geeft aan dat er ook een rechterlijke uitspraak ligt over hoe met dit soort zaken wordt omgegaan. Daar komt deze beleidsregel uit voort. Hij krijgt bij ieder antwoord dat gegeven wordt een steeds grotere aversie tegen dit voorstel. Spreker vindt dat hier te eenvoudig de individuele belangenafweging die in de beleidsregel opgenomen is met voeten wordt getreden.

De voorzitter geeft aan dat de ambtelijke organisatie de tussenstap van de beleidsregel Schadeverhaal kent. Defensie kan een boete niet verhalen op de medewerker, tenzij er sprake is van opzet of bewuste roekeloosheid. Hij vindt de punten over onder andere de operationele dienstvoertuigen en het appelleren aan de discipline om te verhalen, valide punten. Hij kan zich echter ook voorstellen dat er gekozen wordt om ergens te beginnen en in dit geval is dat PNOD-voertuigen boven de 11 km per uur. Zijn ervaring is dat het binnen Defensie het beste werkt om zaken stapsgewijs aan te pakken. Spreker heeft gevoel voor het punt dat in de voornemenfase de individuele belangenafweging wordt overgeslagen. Je verifieert of die persoon het was, of er ontlastende omstandigheden waren en of het redelijk is om de boete te verhalen, want je bent voornemens een rechtspositioneel belastend besluit te nemen en daar hoor je iemand op. Dat is hoe het geregeld is. De voorzitter heeft vastgesteld in de voorbereiding dat volgens de Algemene wet bestuursrecht het belastingbesluit ook in één keer genomen mag worden, zolang er maar een rechtsingang is. Hij heeft vertrouwen in dat als er verschoonbare redenen zijn, dit in een bezwaarprocedure gehonoreerd wordt. Er kan gekozen worden om het voorportaal van de individuele belangenafweging erin te houden, maar dat is wettelijk niet verplicht.

De heer Van Hulsen vraagt zich af of er een probleem is. Hij had de cijfers zo geïnterpreteerd dat er maar 13% van de boetes die verhaald kunnen worden ook verhaald worden. Die 13% slaat echter op het totaal van de boetes. Hij ziet ook een stijging van verhaal van boetes door de jaren heen. Hij kan zich voorstellen dat veel boetes gaan over een overtreding van 0-10 km per uur. Deze worden niet verhaald en zijn daarmee ook onderdeel van de boetes die niet verhaald worden. De cijfers die er liggen geven dan ook geen goed beeld. Spreker heeft geen gevoel hoeveel van de boetes nu gaan om snelheidsovertredingen van meer dan 11 km per uur en hoeveel van die boetes verhaald worden. Hij ziet op dit moment dan ook geen noodzaak om iets te doen. Mevrouw Jitbahadoer-Mangal ziet deze noodzaak wel. De keuze voor verhalen van boetes boven de 11 km per uur heeft te maken met het bestaande beleid binnen Defensie. De enige wijziging in het proces is dat er geen individuele belangenafweging plaatsvindt. Indien ook onder de 11 km per uur verhaald moet worden is een beleidsaanpassing nodig. Daarom is er op dit moment voor gekozen dit voorstel toe te spitsen op verhalen boven de 11 km per uur en andere verkeersovertredingen. Het is systeemtechnisch niet mogelijk de boetes boven en onder de 11 km per uur uit elkaar te halen. De heer Van Hulsen ziet niet in waarom het systeemtechnisch moeilijk is te detecteren welke boetes er onder en boven de 11 km per uur zijn. Hij wil kijken naar een oplossing van een probleem als hij de conclusie trekt dat er een probleem is. Die conclusie trekt hij echter nog niet op basis van het voorgaande gesprek. De cijfers die gepresenteerd zijn zeggen hem namelijk niets.

De heer Schilperoord geeft aan dat hij niet kan instemmen met dit voorstel voordat er beter onderzoek is gedaan naar het daadwerkelijke probleem. Ook wil hij weten waarom het bedrag van de niet verhaalde boetes in de vrije ruimte van de werkkostenregeling vallen. Zijns inziens zijn dat bedrijfskosten en hoeft dat niet uit de werkkostenregeling te worden betrokken omdat daarmee het budget van de arbeidsvoorwaarden personeel wordt belast. Hier lijkt een conclusie achter te zitten dat de niet verhaalde boetes overtredingen zijn die door het personeel zijn veroorzaakt en wat

moet worden gezien als kosten in het kader van een arbeidsvoorwaardelijke regeling. Deze conclusie deelt hij niet. De voorzitter geeft aan dat hij niet weet waarom dit onder de WKR valt en zal dit meenemen in zijn vervolgstappen. De heer Hop vraagt hoe het zit met het verhalen van de boete bij herhaling van een overtreding van minder dan 11 km per uur. Uit het voorstel lijkt naar voren te komen dat verhaal dan wel mogelijk is. Dat vindt spreker opmerkelijk aangezien dit opzichzelfstaande ritten zijn. Hij ziet meerdere elementen in het voorstel waar hij niet enthousiast van wordt. Ook van de conclusie in de brief dat door het bevoegd gezag niet altijd wordt gehandeld volgens bestaande beleidsregels vraagt spreker zich af op welke grond dit geconcludeerd is.

De voorzitter geeft aan dat binnen de organisatie veel schaamte is over het hoge aantal boetes en om die reden vond hij dit ook een sympathieke eerste stap. Hij begrijpt echter ook de bezwaren die er zijn bij dit voorstel. De heer Van Leeuwen is niet pertinent tegen het voorstel maar ziet dit nu niet als logische stap om de doelstellingen te bereiken. De intentie van het voorstel, zoals de voorzitter dit net heeft verwoord, spreekt niet duidelijk uit het voorstel en ook niet uit de cijfers. Hij stelt voor eerst naar de intentie te kijken en dan tot een pakket aan maatregelen te komen. Ook vraagt spreker in dit verband nogmaals aandacht voor verkeersovertredingen met niet PNOD-auto's. De heer Schilperoort mekt nog op dat de uitvoering van dit proces bij DCHR in de knel kan lopen aangezien men daar al erg veel op zijn bordje heeft liggen. Als veel medewerkers in bezwaar gaan kan dit veel extra werklast opleveren. De voorzitter verwacht dat er bijna niemand in bezwaar gaat tegen het verhaal van een verkeersboete.

De voorzitter stelt vast dat er vandaag geen overeenstemming wordt bereikt over dit voorstel. Hij kan de bezwaren bij pm dit voorstel niet wegnemen. Hij neemt het voorstel mee terug en zal nadenken over een nieuw voorstel. De heer Hop vraagt of de voorzitter in een nieuw voorstel ook wil meenemen dat er bij het verhaal van boetes niet onder het minimumloon wordt gegaan en dat het verhaal niet meer dan 10% van het loon per keer betreft.

*** PAUZE 14.29 UUR TOT 14.43 UUR ***

Agendapunt 5. Art 16 bis AMAR (AFR/23.0150)

De voorzitter geeft aan dat er een brief is gestuurd met een voorgestelde aanpak over artikel 16 bis AMAR. Hij vraagt reacties op de mogelijke aanpak. De heer Schilperoort bedankt de voorzitter voor het sturen van de brief. De aanpak vindt hij niet vreemd maar hij heeft wel wat vragen. Er zijn 72 medewerkers die gebruik gemaakt hebben van het persoonlijk opleidingsbudget en hij vraagt zich af of zij het volledige opleidingsbudget hebben benut. Daarnaast wil spreker weten of de meetperiode alleen gaat over de aanvraag van de opleiding of dat in die periode de opleiding ook gestart moet worden. Dit is namelijk relevant omdat er ook staat 'met inachtneming van de huidige regelgeving'. Hij vraagt of dit dan niet vastloopt omdat de opleiding dan mogelijk doorloopt tijdens de UGM. Tot slot geeft hij aan te begrijpen dat er iets wordt gedaan voor de groep die nog in dienst is van Defensie. Spreker wil echter ook aandacht vragen voor de medewerkers die Defensie verlaten hebben. Wellicht kunnen zij aangeschreven worden met de vraag of zij zelf een opleiding hebben gevolgd die gecompenseerd kan worden. Verder kan zijn centrale zich redelijk goed vinden in de voorgestelde aanpak.

De heer Van Hulsen staat hier anders in. Hij is in de SOD-vergadering helder geweest over zijn visie op dit onderwerp. Na de discussie in het SOD is bepaald dat de datum van 1-1-2019 werd teruggeplaatst naar 1-1-2017. Hij ziet geen argument om tegen de ene groep te zeggen dat zij een vergoeding krijgen omdat zij in dienst zijn en geen vergoeding te geven aan de groep die Defensie verlaten heeft. Hij stelt voor om medewerkers, ook medewerkers die Defensie verlaten hebben in de betreffende periode, een mogelijkheid te geven om alsnog iets met het opleidingsbudget te doen. Als zij deze mogelijkheid binnen een bepaalde tijd niet gebruiken, is hun kans verlopen. De heer Van Hulsen wil aan de voorkant het recht dat door de verschuiving van de datum is ontstaan niet inperken.

De heer Van Klaarbergen geeft aan dat er binnen Defensie gesproken is over de vraag hoe om te gaan met militairen die vlak voor hun 5 jaar voor LOM-datum zitten. In eerste instantie is afgesproken daar redelijk ruimhartig mee om te gaan. De 72 militairen die gebruikgemaakt hebben van het budget, hebben tussen de € 500 en het maximale budget van € 9.000 besteed. Zij konden van het budget gebruikmaken door enerzijds het ruimhartige beleid en anderzijds dat er met de centrales is afgesproken dat iedereen die zich benadeeld voelt, verwezen wordt naar de BCO. Door de BCO is een beperkt aantal medewerkers alsnog in de gelegenheid gesteld een opleiding te volgen. Er is nu een meetperiode van drie maanden voorgesteld. De doelgroep voor deze regeling zijn de actieven binnen de militairen. Van de niet actief dienende militairen die met LOM zijn gegaan, is niet meer inzichtelijk of zij opleidingsbudget gebruikt hebben en zo ja, hoeveel. Voor actief dienende militairen geldt dat zij een brief krijgen over het opleidingsbudget en vanaf dagtekening brief drie maanden de tijd hebben om zich te oriënteren op een leiding, zich in te schrijven en de opleiding aan te vangen. Als zij nog actief zijn, kunnen zij nog gemakkelijk declareren, dit wordt lastiger als zij met LOM gaan.

De heer Schilperoort ziet een probleem ontstaan als uitgegaan wordt van geldende regelgeving en medewerkers die met LOM gaan, nog niet klaar zijn met hun opleiding en nog bedragen moeten declareren. De heer Van Klaarbergen geeft aan dat het de bedoeling is dat er zoveel mogelijk van tevoren gedeclareerd wordt. Als de opleiding langer duurt dan drie maanden kan deze afgemaakt worden. Begin 2022 is het budget stopgezet voor de medewerkers die binnen vijf jaar voor LOM zitten en is hier ook over gecommuniceerd. Toen was het nog niet mogelijk om budget mee te nemen zoals in het huidige arbeidsvoorwaardenakkoord. Voor actief dienende militairen is nog te achterhalen wat het budget was voordat dit op 0 is gezet. Ook kunnen zij makkelijk een declaratie indienen. Wanneer medewerkers met LOM gaan, is het lastiger om te declareren, maar niet onmogelijk.

De heer Van Hulsen stelt dat wanneer het voor deze groep niet onmogelijk is om te declareren dat ook geldt voor de groep die al met LOM is. Hij vraagt of de meetperiode van drie maanden alleen het aanvragen van budget betreft of ook het oriënteren, aanvragen, starten en het doen van een eerste betaling. Dat is namelijk een verschil. Niet elke opleiding begint elke maand of elke drie maanden. De heer Van Klaarbergen geeft aan dat het niet noodzakelijk is om binnen drie maanden de betaling te doen of een declaratie in te dienen. De bedoeling is dat in deze periode van drie maanden wordt georiënteerd op een opleiding, ingeschreven en waar mogelijk gestart. Hij heeft niet het idee dat medewerkers die maximaal twaalf maanden voor LOM-datum zitten nog een hbo of universitaire opleiding gaan doen die in september start. De heer Van Hulsen sluit dit echter zeker niet uit. De voorzitter vult hierop aan dat de meetperiode van drie maanden voornamelijk gaat om het melden dat er een wens is om een opleiding te doen.

Spreker stelt voor om verder in te gaan op vraag drie, het buitendienstcomponent. Hij geeft aan dat hij vanuit beleidsmatig perspectief geen opleiding meer hoeft aan te bieden aan medewerkers die met LOM zijn. De werkgever heeft daar in principe geen voordeel meer van. Ook ziet hij geen juridische noodzaak om te kiezen voor het aanbieden van opleidingsbudget aan medewerkers die met LOM zijn. De vraag is echter wat het zou betekenen als deze groep wel betrokken wordt in deze regeling. De heer Van Klaarbergen licht toe dat voor medewerkers die binnen vijf jaar voor LOM zitten het budget in het systeem vorig jaar op 0 is gezet. Op dat moment is niet bedacht dat de situatie zou zijn zoals deze nu is. In het systeem zijn de niet actief dienende militairen niet meer zichtbaar en daarmee is ook niet zichtbaar of zij budget gebruikt hebben en hoeveel. Indien gekozen wordt om deze groep wel aan te schrijven, is het mogelijk dat iemand twee keer het budget gebruikt.

De heer Van Leeuwen ziet dit als een antwoord op de vraag of er fraude kan ontstaan. Dat is wat hem betreft een andere vraag dan of het kan. Hij hoort niet dat het niet kan. Er is alleen een risico op fraude. De vraag is echter hoe groot dit risico is en of dat voldoende reden is om het niet te doen. De heer Van Klaarbergen durft er, op basis van zijn ervaring, niet op te vertrouwen dat er niemand budget aanvraagt die al budget gebruikt heeft. De heer Schilperoort vraagt zich af of er echt nergens terug te vinden is of en hoeveel budget er gebruikt is. Hij gaat ervan uit dat deze informatie nog wel ergens terug te vinden is, aangezien dit in de BCO ook het geval was. Ook de heer Van Hulsen vraagt zich af of het niet

te zien is in het geautomatiseerde systeem waar de heer Van Klaarbergen toegang tot heeft of dat niemand het meer kan zien. De heer Van Klaarbergen antwoordt dat het niet meer te achterhalen is in het systeem. De heer Van Leeuwen is van mening dat de eerste vraag is of het kan en zo ja, of er dan de wil is om dit te doen. Het risico op fraude en eventuele andere risico's kunnen daarna meegenomen worden in de afweging.

De voorzitter geeft aan dat hij het beleidsmatig en juridisch gezien niet verplicht is. Het geeft in de uitvoering veel sores als het alsnog wordt gedaan. Het risico dat er fraude wordt gepleegd is er altijd, dat is voor hem geen zelfstandige reden om het niet te doen. Voor hem is zwaarwegend dat hij het niet wil, niet hoeft en dat de uitvoeringsorganisatie er op deze manier nog meer werk bij krijgt. Daarnaast ziet hij nog een financiële component. Ook dat is geen zelfstandige reden om het niet te doen, maar wel een aspect wat spreker mee wil nemen in de overweging. Hij had vandaag willen voorstellen om akkoord te gaan met dit voorstel en het aanbod aan de centrales te doen dat wanneer er zich iemand bij hen meldt die buiten dienst is maar alsnog graag gebruik wil maken van het budget, deze doorverwezen kan worden naar de BCO.

De heer Schilperoort vraagt zich af of de voorzitter het echt niet verplicht is. Er is eerder afgesproken dat er een herstelkans wordt geboden voor de gedupeerde groep. Bij deze groep horen ook de medewerkers die inmiddels uit dienst zijn. Hij stelt voor om de medewerkers die in de betreffende tijd een opleiding hebben gevolgd op eigen kosten alsnog te compenseren. Er kan dan een brief gestuurd worden met de vraag of er een opleiding zelf is bekostigd en als dit het geval is kunnen zij gecompenseerd worden. De heer Hop geeft aan dat het wat hem betreft dan niet alleen gaat over degenen die een opleiding hebben gevolgd op eigen kosten, maar ook degenen die een opleiding hebben aangevraagd maar bij wie het verzoek is afgewezen. Ook wil hij als peildatum 18 oktober 2022 pakken aangezien toen in het SOD hiertoe besloten is. De groep die tussen 18 oktober 2022 en nu uit dienst is gegaan wil hij dan graag als actief dienende militairen behandelen in deze situatie. De heer Van Leeuwen reageert hierop met de opmerking dat dit in de uitvoering lastig kan zijn. Hij stelt voor hen als post actieven te zien, maar wel coulanter te zijn in de ruimte die zij krijgen. De heer Van Hulsen geeft aan goed over de consequenties nagedacht te hebben voordat hij zich in het SOD uitsprak. Hij hoort nu de discussie en de voorgestelde varianten. Deze wil hij serieus overwegen maar wil daarvoor ook tijd krijgen.

De heer Van Leeuwen stelt voor om voor de groep actief dienende militairen wel vandaag tot een besluit te komen, anders wordt het probleem met terugwerkende kracht alleen maar groter. De optie die de heer Schilperoort schetst, vindt hij uitlegbaar. Zijn voorstel is om akkoord te gaan met het voorstel voor de groep actief dienende militairen en de discussie over de post actieven later verder te voeren. De heer Schilperoort is het eens met het maken van deze knip. De heer Hop geeft aan dat hij nog wel een punt heeft met betrekking tot de financiering. Dit heeft namelijk wel goed in de AMVB gestaan maar is in de uitvoering misgegaan. Het is niet de bedoeling dat er straks twee keer betaald wordt.

De voorzitter stelt voor vandaag overeenstemming te bereiken over de brief van 20 februari. Hij zegt toe met een voorstel te komen voor degene die een opleiding gevolgd hebben, die zich gemeld hebben maar afgewezen zijn en voor de groep die tussen 18 oktober 2022 en nu uit dienst zijn gegaan. Wellicht geeft hij bij dit voorstel ook nog een doorkijkje naar de kosten die dit met zich meebrengt. De centrales gaan akkoord met dit voorstel van de voorzitter. De voorzitter benadrukt nog dat hij ook nog steeds de ruimte heeft om een voorstel te doen om de bovengenoemde groepen niet te betrekken.

Agendapunt 6. Tijdelijke voorziening Turkije/Portugal (SOD/23.0112 + 1 bijlage)

De voorzitter geeft aan dat er op 9 februari 2023 aanvullende informatie is verstuurd over het onderwerp tijdelijke voorziening Turkije/Portugal, dit als reactie op de discussie die eerder hierover plaatsvond. Deze aanvullende informatie gaat over de vraag hoeveel militairen er in Portugal en Turkije geplaatst zijn, welke rangen zij hebben en hoeveel van hen onder het Voorzieningsstelsel Buitenland Defensiepersoneel (VBD) vallen. De voorzitter geeft aan dat hij in het verslag van de vorige keer ziet dat de heer Hop deze informatie graag wilde ontvangen en is benieuwd of de ontvangen

informatie de heer Hop tot aanvullende inzichten gebracht heeft. De heer Hop bevestigt dat hij de vorige keer om informatie gevraagd heeft over verschillende punten, namelijk de aantallen en waar de kosten uit bestaan. De vraag waar de kosten uit bestaan, is niet beantwoord. Gezien de aantallen en de afspraken die eerder gemaakt zijn over het breder bekijken van dit onderwerp, is de CCOOP niet van inzicht veranderd. Zij wil dit onderwerp graag in een breder perspectief bekijken waarbij ook de energieprijzen in andere landen bekeken worden. De heer Hop geeft aan dat er eerder afgesproken is om dergelijke onderwerpen breder te bekijken. Indien er individuen benadeeld zijn, kunnen zij zich melden bij BCO Buitenland.

De heer Schilperoort geeft aan dat er wat hem betreft veel te veel tijd besteed wordt aan dit onderwerp, gezien de aantallen waar dit om gaat. De vorige keer is dit onderwerp breed bekeken en is afgesproken dat eenieder knelpunten aan kon reiken. Op dat standpunt gaat hij niet terugkomen. Hij vindt het zonde van de tijd die aan dit onderwerp besteed wordt en wil dit graag afdoen met het voorstel wat er lag. Er zijn nu vijf vergaderingen besteed aan dit onderwerp terwijl dit maar om enkele individuen gaat. Spreker stelt voor dit onderwerp dan ook zo snel mogelijk af te ronden. Indien een andere locatie zich meldt met dezelfde problematiek kan er opnieuw hierover gesproken worden. De heer Van Hulsen wil dit voorstel ook graag afhameren. Het aantal mensen waarover dit gaat zegt hem in beginsel niets, want als het om één of twee personen ging, had hij precies hetzelfde gezegd als de nood voor die persoon hetzelfde was als waarvoor nu wat hem betreft gecompenseerd gaat worden. Ook is spreker van mening dat de vraag die nu gesteld is al eerder gesteld had kunnen worden in werkgroepverband. De heer Van Hulsen vindt het stilaan beschamend dat hier gesproken wordt over situaties met een terugwerkende kracht van jaren en deze personen nog steeds geen duidelijkheid hebben. Sommigen van hen zijn zelfs al weer terug in Nederland. Hij maakt een onderscheid tussen deze gevallen in Turkije en Portugal en de gevallen van afgelopen tijd met betrekking tot de extensieve stijgingen van energieprijzen. Dat is wat hem betreft een apart hoofdstuk. Spreker wil dit voorstel graag afhameren, zoals hij al eerder wilde. De toegestuurde gegevens hebben niet geleid tot een andere afweging dan eerder aangegeven. De heer Van Leeuwen denkt hier niet anders over dan de twee voorgaande sprekers. Hij wil dit voorstel graag afhameren in het belang van deze medewerkers en ziet niet het nut of de noodzaak om dit naar een ander dek te tillen of uit te stellen. Spreker is niet tegen een bredere kijk, als hier wezenlijke problemen zijn, maar hij wil dat een bredere kijk de voortgang van dit onderwerp niet in de weg staat.

De voorzitter geeft aan dat hij drie partijen hoort die dit voorstel graag af willen doen. Hij wil dat zelf ook graag en vraagt de heer Hop hoe hij verder wil gaan met dit onderwerp. De heer Hop antwoordt dat hij gezien de geringe aantallen en de afspraken die gemaakt zijn over het breed trekken van dit onderwerp, hier niet mee akkoord gaat. De CCOOP heeft in haar brief ook gevraagd om cijfers van Nederland en andere landen waar de energiekosten ook enorm gestegen zijn in de laatste tijd. De afspraak was om dit breder te bekijken. Aangezien dit om een klein groepje gaat, stelt de heer Hop voor dat zij zich kunnen melden bij BCO Buitenland. Dat is zijns inziens het meest zuiver ten opzichte van andere landen die dezelfde problematiek hadden. Spreker kan dit anders niet uitleggen aan zijn achterban.

De heer Schilperoort merkt op dat er zijns inziens nooit is afgesproken om het probleem breed op te pakken. Er is afgesproken dat als er ergens knelpunten zijn, deze aangedragen kunnen worden en er gekeken zal worden of maatwerk nodig is. Er zijn verschillende knelpunten aangedragen. Uiteindelijk is toen besloten dat er geen actie ondernomen hoefde te worden op die zaken, maar dat is hier nu wel het geval. Hij vraagt zich af wat nu de volgende stap is. Het kan toch niet waar zijn dat er weer terug naar het SOD gegaan wordt hiervoor. De voorzitter geeft aan dat hij niet veel keuze heeft en dat het onderwerp terug moet naar het SOD. Zijns inziens is het niet mogelijk om in een overleg van een werkgroep per meerderheid besluiten te nemen. Hij wil ook niet voor zijn rekening nemen dat één partij het niet eens is hiermee, maar de discussie hier wel stopt. Hij ziet geen andere mogelijkheid dan dit onderwerp te agenderen voor het SOD. De heer Schilperoort kan het aan zijn achterban niet uitleggen dat hij met dit voorstel tweemaal naar het SOD moet omdat één partij zich niet wil neerleggen bij het feit dat de ruime meerderheid dit voorstel wil afdoen.

De voorzitter wijst erop dat een andere optie is dat het voorstel wordt ingetrokken. De heer Van Hulsen vindt dit een brug te ver, want dat zou één partij een veto geven in dit overleg en daar werkt hij niet aan mee. De heer Van Leeuwen is het hiermee eens en wil ook niet dat het voorstel ingetrokken wordt. Hij vraagt zich af of dit onderwerp geagendeerd wordt voor het SOD van 28 maart of van 16 mei. Spreker zou het erg pijnlijk vinden als dit pas het SOD van 16 mei was aangezien dat nog een poosje duurt. De voorzitter antwoordt dat hij hier niet over gaat maar dat hijzelf een voorkeur heeft voor het SOD van 28 maart. De heer Van Hulsen heeft geluisterd naar wat de heer Hop gezegd heeft en gehoord dat deze het echt niet eens is met het voorstel. Spreker heeft echter niet gehoord dat hij ook daadwerkelijk met het voorstel terug naar het SOD wil. Hij kan zich ook voorstellen dat de heer Hop aangeeft dat hij het er nog steeds niet mee eens is, maar accepteert dat hij daarin in de minderheid is. De heer Hop geeft aan dat hij niet akkoord gaat met het voorstel en het wat hem betreft terug kan naar het SOD om het daar opnieuw te bekijken. Het verslag van de vergadering van het SOD waarin dit onderwerp besproken is, is nog niet binnen, maar daarin heeft de voorzitter aangegeven goed naar de brief te kijken. Op de brief is een antwoord gekomen, waarna door één partij gevraagd is dit onderwerp weer te agenderen. De heer Hop wil deze discussie overall aantallen en kosten dan nog wel in het SOD voeren en vragen waarom vraag 7 uit zijn brief niet beantwoord wordt.

De voorzitter wil dit onderwerp graag afsluiten en zal een warm pleitdooi houden om dit te agenderen voor het SOD. De heer Van Hulsen geeft aan dat het wat hem betreft dan gaat om het SOD van 28 maart aangezien dit onderwerp daar al eerder besproken is en er geen nieuwe stukken zijn. De heer Van Leeuwen geeft aan dat hij deze gang van zaken al had voorzien en informeel al heeft gevraagd om dit te agenderen voor 28 maart. Het staat nog niet op de agenda die ontvangen is, maar hij pleit ervoor om dit daaraan toe te voegen. De heer Hop laat de datum voor agendering van dit punt over aan de voorzitter van het SOD.

Om te bevorderen dat het mogelijk is om het onderwerp zo snel mogelijk voor het SOD te agenderen zijn partijen overeengekomen dat bij wijze van uitzondering van dit agendapunt een deelverslag wordt gemaakt. Dit kan zo nodig dan als behandelstuk worden geagendeerd voor de SOD-vergadering van 28 maart aanstaande.

Agendapunt 7. Toelage militaire bijstand i.r.t. wijziging Politiewet (AFR/23.0034 en AFR/23.0149)

De voorzitter geeft aan dat aan agendapunt 7 een brief ten grondslag ligt van de CCOOP van 18 januari 2023. Hij vraagt de heer Hop om deze brief toe te lichten.

De heer Hop licht toe dat de CCOOP in eerste instantie aansloeg op de wijze waarop de toelage militaire bijstand tot stand is gekomen. De toelage militaire bijstand in relatie tot de wijziging van de politiewet is ter kennisname aangeboden in het IO REO. De voorzitter geeft daar een opsomming waarom bepaalde zaken zijn besloten. Artikel 155 van het AMAR wordt toegepast. Naar de mening van CCOOP is het zo dat als dit wordt toegepast en zeker op het inkomenstenbesluit, daar ook een relatie met artikel 26 van het Inkomstenbesluit militairen is. Dit zijn wat CCOOP betreft in de eerste instantie algemene financiële personele aangelegenheden, hierover dient met de centrales overlegd te worden. CCOOP is van mening dat vanuit de HDP, als een dergelijk besluit genomen worden, het OPCO waar het betrekking op heeft in kennis gesteld moet worden. Een andere zaak waar de CCOOP vragen over heeft is dat dat de wet op 8 juni 2020 is gewijzigd en dat er twee toekenningen plaatsvinden. Eén van 1 januari 2022 tot 1 juli 2022 en de andere van 1 juli 2022 tot 1 januari 2023. Daar leven bij spreker nog wat vragen over. Het gaat CCOOP er echter in eerste instantie vooral om dat de voorzitter hun mening deelt dat dit soort zaken hier aan tafel besproken hadden moeten worden.

De voorzitter geeft aan dat artikel 115 AMAR betrekking heeft op persoonlijk vergoeden van schade. Bij een dergelijke kwestie is het altijd de vraag wanneer er zoveel individuele besluiten genomen worden dat het feitelijk beleid gaat worden. Dat is niet heel absoluut. De voorzitter geeft aan een beeld te hebben bij de relatie met artikel 26 van het

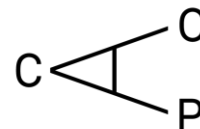

Inkomstenbesluit militairen. Daarnaast heeft hij ook een beeld bij het standpunt van CCOOP dat de schaal waarop dit gebeurt raakt aan de rechtspositie en dat dit normaliter in overleg gebracht zou worden als voorgenomen maatregel.

De heer Schilperoort sluit zich aan bij de heer Hop. Af en toe wordt er zijns inziens te veel ruimte gepakt als het gaat om de interpretatie van wat rechtspositie is en wat niet. Als een dergelijke situatie speelt hoort dit thuis op de overlegtafel. Spreker heeft kennisgenomen van het feit en snapt de wens om dit niet een te groot verschil te laten zijn voor de medewerker. Dit heeft echter niets te maken met schade, dit gaat om een toelage die verviel omdat het een eigenlijke taak werd. De regeling spreekt dan ook over 'de militair' en niet over een groep waar een afbouwregeling voor had moeten worden opgesteld. Dit had dan ook aan deze tafel besproken moeten worden. De heer Schilperoort snapt waarom het gebeurd is, maar het was volgens hem niet de juiste wijze en ook niet de juiste weg.

De heer Van Hulsen heeft een wat andere aanvliegroute. Hij wil dit onderwerp het liefst in bredere context oppakken. In de Politiewet is de mogelijkheid opgenomen dat de KMar gevraagd wordt militaire bijstand te verlenen. Deze taken van bijstand worden nu vaste taken van de KMar. Het is dan ook geen bijstand meer die KMar verleent. Spreker vraagt zich af wat het verschil is tussen militaire bijstand en het assistentie verlenen van de Marechaussee bij de uitvoering van politietaken. Ook vraagt hij zich af waar het element assistentie verlenen in de rechtspositie is opgenomen. De memorie van toelichting luidt in dit verband "om de politie het primaire aanspreekpunt voor het gezag te laten zijn voor het bewaken en beveiliging van objecten en diensten, wordt voorgesteld om een nieuwe taak bij de korps Marechaussee niet vorm te geven als zelfstandig uit te voeren taak". De bestaande rechtspositie kent alleen het begrip militaire bijstand, met een bepaalde vergoeding. De heer Van Hulsen vraagt zich af of dit dan een geheel nieuwe functie of een mengvorm is. Het is hem ook niet duidelijk of assistentie en bijstand hetzelfde zijn. Volgens de heer Schilperoort is dit niet hetzelfde. Dit heeft te maken met de taken van de Marechaussee. Dit staat opgenomen in artikel 4 van de Politiewet. Er zijn een aantal aanpassingen in de Politiewet aangebracht, maar ook vóór de aanpassingen was assistentieverlening al onderdeel van de wet. De vraag is wanneer er sprake is van toelage militaire bijstand. Dat is als er door het bevoegd gezag bijstand gevorderd wordt op grond van de Politiewet aan de KMar. Assistentieverlening vloeit voort uit de reguliere taken van de KMar. Daar is in de rechtspositie niets over geregeld. Het zijn twee verschillende zaken. De heer Van Hulsen vraagt zich af hoe het dan kan dat de Memorie van Toelichting zegt dat het geen zelfstandige taak is van de Marechaussee. Het bevoegd gezag is op dit moment de politie. Dan is de vraag: waar zit het verschil tussen de bijstandsverlening en de assistentieverlening.

De heer Van de Vreugde van de KMar geeft aan dat er na de aanslagen in Parijs gevraagd is aan de KMar om de beveiliging van een aantal objecten over te nemen. De politie kon die beveiliging op dat moment niet waarmaken, om die reden is de KMar daarvoor gevraagd. Zij heeft de taken opgepakt en later uitgebreid. Er is een militaire bijstandstoelage verleend aan degenen die hebben bijgestaan in deze taken. Dit is zo doorgelopen tot juli 2022. In dit proces is veel discussie over de toelage geweest tussen Justitie en Defensie. De intentie was kortdurende bijstand, de regeling was niet bedoeld voor langdurige inzet. Op verzoek van Justitie worden dit soort taken voortaan door de KMar uitgevoerd als zelfstandige taken. Dat leidde ertoe dat er in juli 2022 sprake was van het beëindigen van de militaire bijstandstoelage. Op dat moment was bekend dat de TOD aangepast zou worden per 1 januari 2023 en daarmee een stuk hoger zou kunnen worden voor dit personeel. Vanaf juli 2022 had dit personeel soms echter al te maken met een forse teruggang in inkomen. Dit betrof een gedeelte van het personeel dat ingezet werd voor specifieke taken. Er is een inventarisatie gemaakt en een compensatie geboden voor de periode tussen het beëindigen van de toelage en de ingang van de TOD die dat zou gaan compenseren. Daarbij is gemeend dat dit niet ging om het gehele eskadron maar om een gericht aantal medewerkers die daar het nadeel van ondervonden. Daarvoor is individueel art. 115 AMAR toegepast. Dat is gedaan vanuit de gedachte om de terugval van inkomsten en stijging van kosten te compenseren, wetend ook dat er een krappe arbeidsmarkt was en medewerkers anders zouden kunnen kiezen voor andere werkgevers. De rechtspositionele discussie over het verschil tussen militaire bijstand en assistentie is in de Van Dale terminologie

lastig. In rechtspositionele zin is de militaire bijstand geregeld voor alle militaire bijstand die de KMar verleend. Dit is nu een taak die inmiddels aan de KMar is toebedeeld, op verzoek van Justitie.

De heer Van Hulsen probeert helder te krijgen hoe het nu geregeld is en wat het onderscheid is tussen militaire bijstand en datgene wat nu een niet zelfstandige taak is van de Marechaussee. Hij vindt dat onderscheid niet terug in de rechtspositie. De heer Van de Vreugde stelt hierop dat het onderscheid niet zozeer te maken heeft met de rechtspositie, maar meer met het feit dat het bevoegd gezag van veel inzet bij de burgemeester ligt en op deze manier de rol van de burgemeester in het proces niet voldoende geborgd is. De heer Van Hulsen informeert of dit dan geen bijstand is in het openbaar belang. Er was een staande rechtspositie waarin begrippen eenduidig waren totdat er besloten werd de Politiewet te wijzigen. Spreker vraagt zich af of er dan niet iets in de rechtspositie aangepast moet worden, aangezien deze nu geen rekening houdt met de nieuwe begrippen in de Politiewet. Misschien is de consequentie wel dat de militaire bijstand afgeschaft moet worden of dat er iets aan de omschrijving van bijstand toegevoegd moet worden in de zin van assistentieverlening. Hij zit op een wat abstracter niveau hiernaar te kijken dan puur vanuit de financiën. De heer Van de Vreugde zegt dit te begrijpen en het grotendeels hiermee eens te zijn. Binnen de KMar is ook erg geworsteld met de bijstandsconstructie, met name in de periode dat zij deze taken uitvoerden. De constructie zoals deze in de rechtspositie staat past eigenlijk niet bij deze taken. De regelgeving beperkte deze taken tot maximaal 16 dagen per maand. Daar was de bijstand ook op gebaseerd. Het wringt wat de heer Van de Vreugde betreft dan ook tussen taakuitoefening en rechtspositieregeling. Ook wrong het met andere taken, daarom is KMar niet ongelukkig met het feit dat er nu een eenduidig rechtspositioneel regime is voor de inzet van de Marechaussee op dit punt. Het half jaar tussen de bijstand en de TOD is geprobeerd te repareren.

De heer Van Hulsen ziet een essentieel verschil tussen maatschappelijke steunverlening in het algemeen belang en bijstand die gevorderd wordt op grond van een bijstandsverzoek. Wat nieuw is in de Politiewet is het bewaken en beveiligen van objecten en beveiligen van personen.

De voorzitter vraagt aan de heer Hop hoe hij verder wil met dit onderwerp. De heer Hop wil een duidelijke toezegging dat hier geen sprake is van schadeloosstelling, maar van artikel 26 Inkomstenbesluit militairen. Daarnaast wil hij een toezegging dat dit soort zaken voortaan tijdig hier aan tafel besproken worden. Het is zeker niet de intentie van de heer Hop om wat te doen aan hetgeen is uitgekeerd, daar gaat de discussie wat hem betreft niet om. De voorzitter zegt toe dat dit soort zaken voortaan aan deze tafel besproken worden, temeer omdat er een valide motivatie achter zat om het juiste voor de medewerkers te doen.

De voorzitter maakt van de gelegenheid gebruik om de heer Van de Vreugde te bedanken voor alle keren dat hij aan deze tafel gezeten heeft en zaken toegelicht heeft. Het is waarschijnlijk de laatste keer dat de heer Van de Vreugde deelneemt aan dit overleg, over een maand zal hij opgevolgd worden.

Agendapunt 8. Reiskostenregeling (AFR/23.0096 en AFR/23.0151)

De voorzitter geeft aan dat mevrouw de Haan is aangeschoven voor agendapunt 8 en geeft haar het woord voor een toelichting. Mevrouw De Haan geeft aan dat er een brief ontvangen is van de CCOOP over de nieuwe regeling rondom woon-werkverkeer, zoals is afgesproken in het arbeidsvoorwaardenakkoord. Er is, op basis van een routeplanner, gekeken naar de afstanden woon-werkverkeer. Hieruit blijkt dat een deel van de medewerkers inmiddels een kortere reisafstand heeft en een deel van de medewerkers een langere reisafstand. Van de groep medewerkers met een kortere reisafstand hebben 2100 medewerkers door de routeplanner een verschil tussen de 1 en 12 kilometer. De overige medewerkers met een kortere reisafstand hebben een lange tijd een reiskostenvergoeding ontvangen op basis van een langere route dan daadwerkelijk het geval is (meer dan 12 kilometer langer). Deze medewerkers hebben een formulier voor reiskostenvergoeding ingevuld en dit is ook in het systeem gezet, maar er is nooit een nieuwe reiskostenvergoeding aangevraagd. De reiskostenvergoeding verandert pas, als dit ook daadwerkelijk wordt

aangevraagd. De reisafstand is bij de reset voor alle medewerkers gecorrigeerd. In de nieuwe berekeningen is gerekend vanaf het huisadres van betreffende medewerker tot aan de poort van hun werklocatie. Het kan echter zijn dat de medewerker na de poort nog enkele kilometers moet rijden om op zijn werkplek te komen. De medewerkers die dit betreft vallen in de groep van 2100 medewerkers die een kortere reisafstand hebben tussen de 1 en 12 kilometer.

De heer Schilperoort heeft een nota uit 2016 gevonden waarin staat dat een aanpassing van reiskostenvergoeding alleen mag plaatsvinden als de aanpassing groter is dan 10% van de oude berekening. Dit gaat om nota BS2016007588. Hij vraagt zich af hoe hier rekening mee gehouden is. Mevrouw De Haan kent deze nota niet en vertelt dat hier ook geen rekening mee gehouden is. Deze systematiek werd in het verleden echter zover zij weet ook niet gehanteerd. Voor 1 december werd de tegemoetkoming gebaseerd op de routeplanner zoals deze in het systeem stond. Mevrouw De Haan zal nakijken of de nota is vervallen of ingetrokken. De heer Schilperoort wijst erop dat in het verleden voor het routeprogramma Andes is gekozen, omdat hier fictieve postcodes opgenomen konden worden zodat medewerkers tot aan hun werkplek reiskostenvergoeding ontvangen en niet slechts tot aan de poort. Mevrouw De Haan antwoordt dat fictief tot aan een parkeerplaats nooit mogelijk is geweest in Andes. Andes kent ook niet alle gebouwen op terreinen. Daar zijn zoveel updates voor nodig dat er een nieuwe aanbesteding nodig is om dat te realiseren. Wellicht kon het vroeger wel, maar de veranderingen die op de terreinen plaats hebben gevonden zijn niet altijd zichtbaar in het systeem. Er is gekozen voor de hoofdpoot omdat het programma anders de dichtstbijzijnde ingang pakt en niet alle ingangen zijn toegankelijk. De afstand tussen een zijingang en het gebouw is vaak kleiner dan de afstand tussen de hoofdingang en het gebouw. Om die reden is voor de hoofdpoot gekozen, zodat medewerkers niet een kleinere afstand hebben dan in werkelijkheid het geval is. De heer Schilperoort vraagt zich af of dit wel klopt. Ook is er volgens hem in het verleden afgesproken dat medewerkers reiskosten betaald krijgen tot aan hun werkplek en niet tot aan de poort. Volgens de heer Van Leeuwen is er afgesproken dat, wanneer medewerkers niet het juiste aantal kilometers vergoed krijgen, zij dit op eenheidsniveau alsnog kunnen regelen.

De heer Hop wijst erop aan dat de basis is dat er de arbeidsvoorwaardelijke afspraak is gemaakt dat medewerkers een hogere reiskostenvergoeding ontvangen. Uiteindelijk is de uitkomst voor sommige medewerkers dat zij minder of zelfs niets meer ontvangen omdat hun route of het adres is gewijzigd. Dit kan zijns inziens op geen enkele wijze, wat de reden daarvan ook is. Er zijn zelfs medewerkers die geen reiskosten meer ontvangen omdat zij onder het minimumaantal kilometers komen volgens de routeplanner. Spreker kan dit niet verantwoorden naar zijn achterban aangezien eerst gecommuniceerd is dat medewerkers meer reiskosten zouden ontvangen. Mevrouw De Haan vindt dit lastig omdat hier aan tafel in eerdere gesprekken wel is ingecalculleerd dat dit kon gaan gebeuren. De heer Hop zegt ook duidelijk gewaarschuwd te hebben dat het niet zo kan zijn dat medewerkers minder reiskosten vergoed krijgen door de bedrijfsvoering van Defensie en de routeplanner. Hier kan pas sprake van zijn als er sprake is van een verplaatsing.

De voorzitter begrijpt dat deze situatie lastig uit te leggen is aan de achterban. Het is altijd zo dat er bij een reset op fouten wordt gestuit. De vraag is echter of het eerst fout ging en het nu beter gaat of dat het eerst goed ging en er nu afgeweken wordt. Hij zou het liefst realtime kunnen vaststellen waar iemand zich heen beweegt, dan kan er nooit discussie over bestaan. Hij begrijpt dat de heer Hop zegt dat een medewerker die dezelfde locatie en dezelfde functie heeft ook dezelfde afstand vergoed moet krijgen, ongeacht de routeplanner of bedrijfsvoering. De heer Hop vult hierop aan dat dit helemaal het geval is als in vergelijking met een vorige routeplanner ineens het adres wordt gewijzigd.

De voorzitter informeert of er iets aan dit probleem gedaan kan worden. Mevrouw De Haan geeft aan dat medewerkers naar hun eigen medezeggenschap zouden kunnen gaan of bij de BCO om maatwerk kunnen vragen. Zij was in de veronderstelling dat dit ook al was afgesproken. Volgens de heer Van Hulsen wordt het probleem te generiek aangevlogen. Er zijn meerdere redenen waarom iets muteert. Hij begrijpt echter niet hoe het kan dat iets niet verandert, maar de uitkomst vervolgens wel verandert. Nu worden alle oorzaken op één hoop gegooid en spreker kiest liever voor een maatwerkbenadering. De heer Van Leeuwen wijst erop dat de nota uit 2016 ook nog bekeken moet worden. Hij vindt

het belangrijk dat kilometers die wegvallen door wijziging van werklocatie naar poort ondervangen worden. Er zijn echter ook medewerkers die meer reiskostenvergoeding kregen dan waar recht op was op basis van de juiste gegevens. Om die reden is het goed dat deze reset is gedaan.

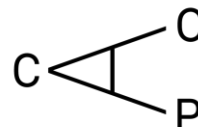
De voorzitter vraagt de heer Hop wat hij als oplossing ziet om dit dossier tot een goed einde te brengen. De heer Hop wil graag een toezegging van de voorzitter dat deze gaat kijken naar locaties en welke adressen daarvoor worden gebruikt. Er is daarnaast een groep medewerkers die met een langere afstand te maken hebben dan die welke zij eerder vergoed kregen. De vraag is hoe lang zij te weinig gekregen hebben. Hij vraagt zich af of die discussie gevoerd moet worden. Voor hem is de groep medewerkers die al jaren vanuit een aanstelling een reiskostenvergoeding hebben vanuit een bepaalde werklocatie en waarvan dat adres nu wijzigt het belangrijkste. Hij weet niet om hoeveel locaties dit gaat. De heer Schilperoort is het eens met de heer Hop waar deze stelde dat het vreemd is dat het aantal kilometers wijzigt, als de werklocatie en het huisadres niet wijzigen, tenzij er bijvoorbeeld een poort open is gegaan of een nieuwe weg is aangelegd waardoor de medewerker nu een kortere reisafstand heeft.

De voorzitter informeert hoe dit probleem opgelost zou kunnen worden. Mevrouw De Haan wijst erop dat een aanpassing voor de ene medewerker of groep ook weer gevolgen kan hebben voor andere groepen en medewerkers. Zij zou het liever een keer hebben over hoe de routeplanner op locatie ingevuld kan worden, zodat ingeregeld wordt dat er ook naar specifieke werklocaties kan worden gekeken. Zij wil kijken naar de locaties waarvan het adres is gewijzigd naar de poort terwijl de werkplek van de medewerker niet is gewijzigd maar vraagt hierbij wel hulp van de centrales om locaties die zij weten met haar te delen. De heer Hop vindt het wenselijk dat er een oproep wordt gedaan aan alle commandanten om dit onderwerp te bespreken met hun medewerkers en aan te geven wat de stand van zaken is voor hun werklocaties en gebouwen. De heer Van Hulsen geeft aan dat er eerder gesproken is over de doorontwikkeling van het systeem, zodat gebouwen, schepen, terreinen en dergelijke wel te detecteren zijn. Hij zou dit alsnog graag een keer doen.

pm De voorzitter zegt toe met een brief te komen waarin nader wordt ingegaan op categorie 2 en 3 uit de laatste brief. Hij twijfelt over het voorstel van de heer Hop om alle commandanten te benaderen en te vragen om input. Mevrouw De Haan vat samen dat zij gaat uitzoeken hoe het zit met de medewerkers bij wie het eindpunt voor de reiskostenregeling is gewijzigd, terwijl de werklocatie van de medewerker feitelijk niet is gewijzigd. Zij komt met een voorstel hoe dit hersteld kan worden.

Agendapunt 9. Rondvraag en sluiting

Er zijn geen vragen voor de rondvraag. De voorzitter sluit de vergadering om 16:35 uur.

ACTIEPUNTENLIJST VAN WG AFR d.d. 14-03-2023

Nr.	Onderwerp	Actie	Stand van zaken
1.	<p>Wijzigingsvoorstel regeling dienstreizen inzake buitenlandse dienstreizen</p> <p>AFR/18.00185+2 bijl AFR/19.00206 AFR/20.0156 + 2 bijl</p> <p>WG AFR 15-10-2019, agendapunt 10 WG AFR 25-09-2020 WG AFR 13-10-2020</p>	<p>WG AFR 13-10-2019: Defensie biedt het (tweede) herziene voorstel (o.a. ingaand op businessclass en 'kan-bepaling' in najaar 2020 aan. Idealiter ter besluitvorming op WG AFR 01-12-2020 (informele voorbespreking eind oktober/ november gewenst).</p> <p>WG AFR 01-12-2020: Het nieuwe voorstel wordt idealiter behandeld in Q1 van 2021</p> <p>WG AFR 04-10-2022 Aanhouden, agenderen voor eerste WG AFR in 2023</p> <p>WG AFR 22-11-2022 Aanhouden</p> <p>WG AFR 24-01-2023 Aanhouden, agenderen WG AFR 14-03-2023</p> <p>WG AFR 14-03-2023 Aanhouden, voorzitter komt per e-mail terug hoe hij hier feitelijk mee verder wil.</p>	
2.	<p>Werkkostenregeling (WKR)</p> <p>WG AFR 01-12-2020</p>	<p>WG AFR 01-12-2020: Voor begin zomervakantie 2021 de WKR opnieuw bespreken o.b.v. een geactualiseerde lijst met kostencategorieën met actuele bedragen (uitgesplitst in: wettelijk verplicht/gericht vrijgesteld/ keuzemogelijkheid)</p> <p>WG AFR 04-10-2022 Aanhouden</p> <p>WG AFR 22-11-2022 Aanhouden. Bovenstaande '2021' wijzigt naar '2023' (zoals reeds besproken in de WG AFR 04-10-2022)</p> <p>WG AFR 24-01-2023 Aanhouden, te agenderen Q2 2023</p> <p>WG AFR 14-03-2023 Aanhouden, te agenderen Q2 2023</p>	
3.	<p>Regeling vergoeding FRONTEX</p> <p>WG AFR 01-12-2020</p>	<p>WG AFR 01-12-2020: Periode tot 01-04-2021 continueren volgens huidige FRONTEX-nota uit 2015. Defensie stuurt voorstel voor nieuwe regeling per 01-04-2021 in Q1. Hierin wordt een bepaling voor terugwerkende kracht opgenomen. De brief met het nieuwe voorstel wordt vooraf informeel met de centrales gedeeld.</p> <p>WG AFR 04-10-2022: -Er zal een fundamentele discussie gevoerd moeten worden over verschillende vormen van inzet en welke vergoedingen daarbij horen -Defensie checkt inregeling nazorg Frontex</p>	

		-Defensie doet voorstel verlenging tijdelijke regeling Frontex, bij voorkeur gereed vóór WG AFR 22-11-2022 WG AFR 22-11-2022 Aanhouden WG AFR 24-01-2023 Aanhouden WG AFR 14-03-2023 Aanhouden	
4.	Regeling vergoeding inzet bij orkanen en notice to move	WG AFR 22-11-2022 Aanhouden tot nadat de fundamentele discussie gevoerd is over verschillende vormen van inzet en welke vergoedingen daarbij horen WG AFR 24-01-2023 Aanhouden, zie bovenstaand WG AFR 14-03-2023 Aanhouden	
5.	Rechtspositionele aanspraak inzet Oekraïne SOD/22.0246 SOD/22.0291	Vanuit SOD 29-08-2022 naar WG AFR verwezen WG AFR 24-01-2023 Idem als 4: Aanhouden tot nadat de fundamentele discussie gevoerd is over verschillende vormen van inzet en welke vergoedingen daarbij horen WG AFR 14-03-2023 Aanhouden	
6.	Active Endeavour & Enduring Freedom SOD/22.0558	Vanuit SOD 18-10-2022 naar WG AFR verwezen WG AFR 24-01-2023 Aanhouden, nog te agenderen WG AFR 14-03-2023 Aanhouden, voorzitter denkt na over aanpak en komt hier later op terug.	
7.	Art 16 bis AMAR (terugwerkende kracht tot 01-01-2017)	Vanuit SOD 18-10-2022 naar WG AFR verwezen WG AFR 24-01-2023 Aanhouden, te agenderen WG AFR 14-03-2023 Afgehandeld voor actief dienende militairen, actiepoint aanhouden voor medewerkers met LOM.	
8.	Inhouding belasting incidentele beloningen DCHR	WG AFR 14-3-2023 1.Inhouding belasting incidentele beloningen DCHR a.Verzoek bonden om de brief die de defensiemedewerkers op hun huisadres ontvangen te delen	
9.	Maandelijks bezoldiging reservisten	WG AFR 24-01-2023 Defensie (dhr. W. Bouwers) inventariseert de vragen van de CCOOP, t.b.v. behandeling (doorgeleiding) SOD WG AFR 14-03-2023 Aanhouden, ligt op tafel bij SOD.	
10.	Vereenvoudigen innen Verkeerboetes	WG AFR 14-03-2023 Defensie komt met een nieuw voorstel voor het vereenvoudigen innen verkeersboetes.	

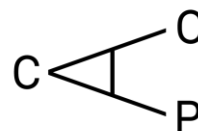

11.	Reiskostenregeling	WG AFR 14-03-2023 Defensie komt met een brief waarin wordt ingegaan op categorie 2 en 3 uit de laatste brief. Daarnaast een voorstel hoe zaken hersteld kunnen worden voor medewerkers die minder of geen reiskostenvergoeding krijgen omdat de werklocatie gewijzigd is naar de poort i.p.v. de werkplek.	
12.	Vereenvoudigen innen Verkeerboetes	WG AFR 14-03-2023 Defensie komt met een nieuw voorstel voor het vereenvoudigen innen verkeersboetes	
13.	Reiskostenregeling	WG AFR 14-03-2023 Defensie komt met een brief waarin wordt ingegaan op categorie 2 en 3 uit de laatste brief. Daarnaast een voorstel hoe zaken hersteld kunnen worden voor medewerkers die minder of geen reiskostenvergoeding krijgen omdat de werklocatie gewijzigd is naar de poort i.p.v. de werkplek.	

VOORRAADAGENDA VAN WG AFR d.d. 14-03-2023

Nr	Onderwerp	Besproken op	Actie/toelichting	Stand van zaken
1.	Regeling huisvesting en voeding burgerambtenaren Defensie	AFR 12-03-2019	Zodra de regeling gereed is, wordt deze verzonden, tijdens een informele sessie voorbesproken en in Q1 2021 ter besluitvorming geagendeerd. WG AFR 22-11-2022: Het voorstel wordt Q2 2023 geleverd, waarna partijen er verder over spreken.	
2.	Turkse dienstplicht Intrekking faciliteiten Turkse dienstplicht Defensieambtenaren WG AFR 15-10-2019 WG AFR 03-12-2019 WG AFR 28-01-2020 WG AFR 25-09-2020 Brieven: WG AFR/18.00167 + bijl; 18.00196 WG AFR 19-09-2019; AFR/19.00531 WG AFR 28-01-2020 Brief AFR/20.0049 + bijlage	AFR 25-09-2020 (en eerder)	a. Intrekking regeling mede afhankelijk overleg STAS. Voorwaarde van de bonden: is dat er dan een generieke regeling komt zodat Defensie in geval van afkoopbedragen wel een renteloze lening kan verstrekken. Dit standpunt van de bonden wordt nog overlegd met de staatssecretaris. b. VZ koppelt het besluit van de STAS terug t.a.v. voorstel centrales (intrekking onder bredere toepassing). WG AFR 22-11-2022: Terugkoppeling volgt z.s.m., uiterlijk Q1 2023	
3.	BFG-kentekens WG AFR/19.00138 WG AFR 15-10-2019 agendapunt 4 WG AFR 03-12-2019 Agendapunt 7 WG AFR 28-01-2021	AFR 25-09-2020	Na 1 januari geeft Defensie een terugkoppeling hoe de invoering van de eerste batch Duitse kentekens is verlopen. Of zoveel eerder als mogelijk (per brief). WG AFR 22-11-2022: Defensie stuurt in Q1 2023 een brief waarin de inspanningen en stand van zaken m.b.t. dit dossier zijn beschreven.	
4.	Brief brug- en tolgelden AFR/15.00723 + 3 bijl AFR/16.00005 + 2 bijl AFR/19.00053 + 1 bijl WG AFR 25-09-2020		WG AFR 25 09 2020: a. Vergoedingen brug- en tolgelden in een bredere discussie over vergoeding woon-werkverkeer, thuiswerken plaatsen. b. Vergoeding van het traject Texel – Den Helder (specifiek de TESO-kosten voor defensiepersoneel wonend op Texel werkend op het vaste land) wordt nader bezien WG AFR 01-12-2020 (aanvulling): c. Het onderwerp zal in een informele sessie in 2021 worden besproken, afhankelijk van de nog vast te stellen jaarplanning	

			<p>WG AFR 04-10-2022 Punt van ap-lijst naar voorraadagenda overgebracht</p> <p>WG AFR 22-11-2022 Defensie stuurt een brief met de geactualiseerde gegevens die nodig zijn om de discussie te kunnen voeren. Deze brief wordt in Q1 2023 besproken en in Q2 2023 moet onderwerp zijn afgerond.</p>	
5.	<p>Aanpassing systematiek Duiktoelage</p> <p>AFR/18.00411; 18.00697 + bijl; 19.00464 + 2 bijl; 19.00639 + 3 bijl. AFR/20.0015</p> <p>WG AFR 28-01-2020, agendap. 3</p>		<p>WG AFR 19-09-2019 agendapunt 3:</p> <p>a. Nadere aandacht voor schrijvende gevallen b. Defensie beziet of de voorgestelde afbouwregeling omgezet kan worden naar een glijdende schaal c. Aanbrengen onderscheid (jonge) operationele - niet operationele duikers d. Defensie stelt conceptregeling op</p> <p>WG AFR 25-09-2020, ap-lijst: e. Duiktoelage agenderen voor informeel overleg aansluitend op WG AFR 13-10-2020 (blok 2)</p> <p>WG AFR 10-11-2020 + 01-12-2020: f. Defensie deelt het defensiebrede normenkader eerst per informatiebrief en zal deze toevoegen aan het nieuwe voorstel inzake de duiktoelage.</p> <p>WG AFR 04-10-2022 Punt van ap-lijst naar voorraadagenda overgebracht</p> <p>WG AFR 22-11-2022 Het punt wordt in de bredere context m.b.t. herziening toelagenstelsel betrokken</p>	
6.	<p>Wijzigingsvoorstellen VKBD VKRD</p> <p>AFR/20.0799 + 4 bijl</p>		<p>WG AFR 22-11-2022 Dit punt stond geagendeerd voor de WG AFR 01-12-2020 maar is toen niet behandeld; op verzoek ACOP op voorraadagenda terug geplaatst</p>	
7.	<p>WRD en RMT</p> <p>AFR/21.0256 AFR/21.0325</p>		<p>WG AFR 22-11-2022 Wegens opschorting van het formeel overleg nog niet behandeld; op verzoek ACOP op voorraadagenda geplaatst</p>	
8.	<p>Terugwerkende kracht regeling RUD</p> <p>AFR/21.0560 AFR/21.0567</p>		<p>WG AFR 22-11-2022 Wegens opschorting van het formeel overleg nog niet behandeld; op verzoek ACOP op voorraadagenda geplaatst</p>	